

РЕШЕНИЕ

№ 7666

гр. София, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 01.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6351** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на В. В. С. чрез адв. И. И. срещу Решение № Ж-215/19.05.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР или Комисията), в частта му, с която на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал.1 от Наредба №3 е прекратено административното производство, образувано по жалба вх.№ Е-11В-00-44/18.11.2021г., подадена от В. С. срещу „Електроразпределение Север“ АД в частта относно възражението му за определяне на мястото на присъединяване и описаните задължения на страните по изграждане на присъединителните съоръжения във връзка с границата на собственост на електрическите съоръжения.

Жалбоподателят претендира отмяна на решението на КЕВР в тази му част като незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и целите на закона. Намира, че решението е издадено при неспазване на установената форма:

- липсва ясно и точно посочване на установените фактически обстоятелства; цитират се нормативни разпоредби, част от които са несвързани с конкретната фактическа обстановка и правен спор, както и не е извършен анализ на относимите към определянето на границата на собственост разпоредби.

- ответникът не се е произнесъл по възраженията на жалбоподателя срещу неправилното определяне на границата на собственост, в разрез с нормативните актове и дефиницията, дадена в Наредба б.

- решението е неточно- електропроводната линия следва да се изгради от Ф. до

мястото на присъединяване, а не до мястото на електромерното табло.

- в решението не е изяснено (нито в становището на „ЕРП Север“ АД) електропроводната линия- кабел НН, посочена от Е. Север АД като присъединително съоръжение – високо или средно напрежение е и ако в становището е посочено, че съоръжението е ниско напрежение, няма обяснение защо разходите и собствеността на новата присъединителна електропроводна линия е на производителя- няма технически или други данни, които да обосноват твърдение, че тази линия не е част от електрозапределителната мрежа.

- Комисията не е изпълнила правомощията си да провери законосъобразно ли е определянето от Е. Север АД на границата на собственост на електрическите съоръжения, както и да осъществи контрол върху законосъобразността на възложеното на производителя задължение да изгради за своя сметка и да остане собственик на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване.

Жалбоподателят намира, че решението е и в противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди, че електроразпределителното дружество неправилно е определило мястото на монтиране на средството за търговско измерване /СТИ/ като съвпадащо с мястото на присъединяване; електромерът не е следвало да се монтира на трафопост Б., а на границата на собственост върху присъединителните съоръжения, която граница е следвало да се определи съобразно законовите критерии и дефиницията, залегнала в пар.1,т.2 от ДР на Наредба 6. Подлага на анализ разпоредбата на чл.94 от Наредба 6 и чл.116, ал.5 от ЗЕ, намирайки, че ответникът неправилно ги е изтъквал в своето решение.

В заключение намира, че в частта, с която КЕВР се произнася по възражението срещу определянето със Становището на „ЕРП Север“ АД граница на собственост, разпределение на задълженията за присъединяване и място на монтиране на СТИ, решението не се отнася до производител, а до консуматор на електрическа енергия, което го прави незаконосъобразно; моли за отмяна и връщане на преписката на ответника със задължителни указания да се произнесе по възраженията за определяне на границата на собственост на присъединителните съоръжения, разпределение на задълженията по тяхното изграждане, собственост върху същите и цена на присъединяване.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли съда да отмени решението в обжалваната част като неправилно и незаконосъобразно; препотвърждава вече изложените в жалбата доводи.

Ответникът- Комисия за енергийно и водно регулиране, в съдебно заседание, чрез процесуален представител моли жалбата да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки, в които посочва, че решението на КЕВР е издадено в съответствие с процесуалните предписания и материалния закон. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Заинтересованата страна „Електроразпределение Север“ АД, редовно призована, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли решението на КЕВР да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на насрещното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

В. С. е подал Искане № [ЕГН] от 31.05.2021 до Е. Север АД за проучване на

условията за присъединяване на фотоволтаична електрическа централа /Ф./ с номинална мощност 30 kW, предвидена за изграждане по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ V-447, [община], [населено място], [улица] към електроразпределителната мрежа № [ЕГН]. След отстраняване на нередовности по подаденото искане, „Електроразпределение Север“ АД издава Становище с изх. № П.-1080/15.06.2021г. В становището е определено място за присъединяване на Ф. в ново електромерно табло, което ще се монтира на фасадата на трафопост „Т-1 Б.“, както и е посочено, че присъединяването ще се осъществи след реконструкция на същия трафопост и подмяна на съществуваща трансформаторна машина в него, което ще се извърши от „Е. Север“ АД съгласно инвестиционната му програма за 2024г., с оглед предотвратяване влошаване на техническите показатели на електрооснабдяване на съществуващите обекти в района.

В т.П.2 на Становището („Начин на присъединяване“) е посочено електрическата централа да се присъедини трифазно към новото електромерно табло посредством хранваща линия НН по одобрен от Е. Север АД ел.проект. В т. V от Становището е посочено, че за граница на собственост на електрическите съоръжения ще се счита клемите на средството за търговско измерване. В точка VI „Условия и изграждане на съоръженията за присъединяване“ е посочено, че на основание чл.27, ал.1 от ЗЕВИ и в съответствие с чл.31, ал.1 от Наредба 1 за РЦЕЕ, съоръженията до границата на собственост по точка П.2.3 да се изградят от Производителя и да останат негова собственост. На основание чл.27, ал.2 от ЗЕВИ и чл.116 ал.3 от ЗЕ съоръженията по точка П.2.2 ще се изградят от Е. Север АД съгласно одобрена инвестиционна програма за 2024г.

С жалба вх. № Е-11В-00-44 от 18.11.2021г. жалбоподателят С. оспорил пред КЕВР становището на разпределителното дружество в частта на определените условия и срок на присъединяване. По отношение определените условия на присъединяване жалбоподателят посочил, че е неправомерно възложено му задължение той да проектира, изгради и запази в своя собственост хранващата линия НН, която да свърже Ф. с новото електромерно табло на трафопоста, тъй като границата на собственост на електрическите съоръжения е определена в нарушение на законовите разпоредби и лицензионните задължения на оператора на разпределителната мрежа.

На основание чл.142 и 143 от Наредба №3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейности в енергетиката, подадената жалба е изпратена на „Електроразпределение Север“ АД (с писмо изх.№ Е-118-00-44/01.12.2021г.) по компетентност за изготвяне на отговор по нея и надлежно комплектоване на преписката.

Във връзка с депозираната жалба пред КЕВР, „Електроразпределение СЕВЕР“ АД изпратило документите към преписката и писмено становище вх.№ Е-11В-00-44 от 07.01.2022г., в което предоставило информация за статуса на въпросната Ф. и необходимите за изпълнение технически условия за присъединяването ѝ, както и посочило, че изцяло потвърждава становището си П.-1080/15.06.2021г. и счита изтъкнатите в жалбата на В. С. доводи за неоснователни.

Жалбата на В. С. е разгледана от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на КЕВР и възприета за частично основателна в частта на определения срок за присъединяване в становището вх.№ Е-11В-00-44 от 07.01.2022г на Е. Север АД, а неоснователна- в частта относно определеното място на присъединяване и определените задължения по изграждане на присъединителните

съоръжения във връзка с граница на собственост на електрическите съоръжения. В тази връзка дирекцията изготвила доклад вх.№ Е-Дк-1463/13.05.2022г., с който предложила Комисията да го приеме и да вземе решение на основание чл.22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба №3 за прекратяване на административното производство, образувано по жалбата на В. С. срещу „Електроразпределение Север“ АД в частта относно възражението му за определяне на мястото на присъединяване и описаните задължения на страните по изграждане на присъединителните съоръжения във връзка с границата на собственост на присъединителните съоръжения. Като т.2 е предложено вземането на решение на основание чл.22, ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл.147., ал.2 от Наредба №3 да се дадат на „Електроразпределение Север“ АД следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде и предостави на В. С. становище съгласно Наредба №6, Глава пета, раздел II с посочени условия за присъединяване на Ф., предвидена за изглаждане по чл.24, ал.1 от ЗЕВИ в УПИ V-447, кв.68, [населено място], [община], без да обвързва осъществяването на присъединяването с допълнителен срок за подмяна на ТМ в ТП „Т.1 Б.“; т.2 В 7-дневен срок след приключване на дейностите то т.1 да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

На заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране, проведено на 19.05.2022г., докладът относно жалбата вх.№ № Е-11В-00-44 от 18.11.2021г. е приет и взето решение №Ж-215/19.05.2022г. С т.І от диспозитива на решението е прекратено административното производство, образувано по жалбата на В. С. срещу „Електроразпределение Север“ АД, в частта относно възражението му за определяне на мястото на присъединяване и описаните задължения на страните по изграждане на присъединителните съоръжения във връзка с границата на собственост на присъединителните съоръжения. С т.ІІ от диспозитива на решението е задължено „Електроразпределение Север“ АД в 7-дневен срок от получаване на решението да издаде и предостави на В. С. становище съгласно Наредба №6, Глава Пета, раздел II с посочени условия за присъединяване на гореиндивидуализираната Ф., без да обвързва осъществяването на присъединяването с допълнителен срок за подмяна на ТМ в ТП „Т.1 Б.“ (т.ІІ.1 от решението), както и в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.1 да представи на Комисията доказателства за изпълнението им (т.ІІ.2 от решението.). Мотивите по т.І от Решението административният орган основал с приложимост на разпоредбите на чл.29, ал.1 и чл.94 ал.1 и ал.2 от Наредба №6, чл.27, ал.5 от ЗЕВИ, като изложил своите материалноправни изводи за относимостта им към конкретната фактическа обстановка.

На съда служебно е известно, че по жалба на „Електроразпределение Север“ АД срещу Решение № Ж-215/19.05.2022 г. на КЕВР, в частта по т.ІІ от същото, е образувано адм. дело 6350/22 по описа на АССГ, което не е приключило с акт по същество към момента на изготвяне на настоящия съдебен акт.

Съобразявайки установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК в настоящото производство се преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (цитирана в обжалваното решение като Наредба №3)

Съгласно чл. 22, ал. 1, т.2 от Закона за енергетиката КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал.5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се регламентират в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 е изпратена на 01.12.2021 г. на Е. Север АД за извършване на проверка по компетентност. Становището на електроразпределителното дружество е постъпило в КЕВР на 07.01.2022г. В конкретния случай с преписката са представени всички относими и необходими за решаването ѝ доказателства, ведно със становище от Е. Север АД, при което КЕВР е изследвала правнорелевантните факти; изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, съгласно чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата.

Актът е издаден в писмена форма и е мотивиран с основанията, които са обусловили конкретното решение, както от фактическа, така и от правна страна. Изложени са съответните установени факти, ясни са направените правни изводи, позволяващи да се изведе волята на административния орган за издаване на акт с посоченото съдържание.

Според настоящия съдебен състав обаче тези изводи не съответстват на материалния закон, което определя решението като неправилно.

Нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ), Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

По делото няма спор, че присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6, обектите на клиенти и производители на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор. „Електроразпределение Север“ АД е определило техническите условия в становището за присъединяване изх.№ П.-1080/15.06.2020. Мястото на присъединяване съгласно т.П.1 от становището е: „ново електромерно табло, което ще се монтира на фасадата на трафопост „Т-1Балкански““. Посочило е, че границата на собственост на електрическите

съоръженията са изходящите клеми на средството за търговско измерване (СТИ). В случая електрическото табло, в което ще се монтира СТИ е предвидено за монтаж на фасадата на трафопост. Посочено е, че задължение на жалбоподателя е да изгради охранявателната линия след границата на собственост на електрическите съоръжения т.е. от изходящите клеми на СТИ в ЕТ, монтирано на трафопоста „Т-1Балкански“ до електрическата уредба 0.4 kV на Ф. в имота.

В случая жалбоподателят твърди, че границата на собственост на електрическите съоръжения е неправилно определена, КЕВР е обърнала нормативния ред като първо е определила мястото на монтиране на СТИ, а след това е определила границата на собственост, като по този начин я е определила по свое усмотрение и свободна преценка, извън дефиницията, дадена ѝ по пар.1,т.2 от ДР на Наредба №6.

Макар и да не счита, че се касае до погрешна хронология на изпълнение на нормативно определени задължения, съдът се съгласява, че неправилно е приложен материалния закон по отношение определянето на границата на собственост на електрическите съоръжения. Три са значимите юридически факта, предопределящи спорното правоотношение между производителя на електроенергия и електрозапределителното дружество и рефлектиращи върху материалноправната законосъобразност на обжалвания акт: „място на присъединяване на електрическата централа към електрическата мрежа“, „място на поставяне на средството за търговско измерване“ и „граница на собственост на електрическите съоръжения“.

Редът за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл.24, ал.1 от ЗЕВИ, каквато е настоящата Ф., е уреден в глава Пета, раздели II- VI на Наредба №6.

Съгл. пар.1, т.7 от ДР на Наредба №6 "място на присъединяване към електрическата мрежа" е всяка от точките в конструкцията на електрическата мрежа, към която са свързани съоръженията за присъединяване на един или повече обекти на клиенти или на оператори на разпределителни мрежи, както и електрически централи“.

Относно правилата за определяне на мястото на присъединяване, значимост има разпоредбата на чл.94 от Наредбата, съобразно която мястото на присъединяване на ОПЕЕВИ съвпада с мястото, на което е монтирано средството за търговско измерване на потребяваната в имота електрическа енергия (чл.29,ал.5 от Наредбата- границата на имота на клиента или непосредствена близост до нея), само в случаите, когато инсталираната генерираща мощност не надвишава предоставената мощност за присъединяване на сградата като обект на клиент. При генерираща мощност, по-голяма от предоставената мощност, мястото на присъединяване може да не е в непосредствена близост до мястото, където е монтирано средството за търговско измерване на потребяваната в имота електрическа енергия на сградата като обект на клиент, и се определя от технически подходящата за тази мощност точка от разпределителната мрежа. В случая, както е посочил енергийния оператор в писмото си до КЕВР от 07.01.2022г., а така също и отразил в Становището си, предоставената мощност за присъединяване на обекта на клиента е монофазна 6kW, а на централата – трифазна

симетрична 30 Kw, като в тази връзка е обосновал и становището си защо място на присъединяване ще бъде определеното в становището „ново електромерно табло“, монтирано на фасадата на трафопост „Т-1 Б.“.

В горния смисъл мястото на присъединяване е определено в съответствие със законовите изисквания и правомощията на електроразпределителното дружество.

Глава Пета от Наредба № 6 не въвежда конкретни правила относно място на поставяне на средството за търговско измерване и граница на собственост на електрическите съоръжения, като за неуредените случаи чл.101 препраща към глава Четвърта на Наредбата. Съобразно чл.70, глава Четвърта от Наредбата границата на собственост между електрическите съоръжения на мрежовия оператор и тези на производителя се определя от начина на присъединяване и вида на съоръженията за присъединяване. Съгласно чл.71 ал.1, при присъединяване на електропровод и други съоръжения, собственост на мрежовия оператор, към електрическа уредба на електрическа централа, собственост на производителя, границата на собственост е: 1. мястото на присъединяване на кабелните крайници на електропровода към уредбата на електрическата централа - при кабелен електропровод; 2. клемите за присъединяване на проводниците на електропровода към проходните изолатори за преминаване през външните стени на уредбата на електрическата централа - при въздушен електропровод и закрыта уредба; 3. клемите за присъединяване на проводниците към съоръженията на уредбата на електрическата централа - при въздушен електропровод и открита уредба; 4. най-близките до границата на уредбата клеми, чрез които шинопроводът се присъединява към нея - при шинопровод. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, алинея 1 се прилага и когато електропровод и други съоръжения, собственост на производител, се присъединяват към електрическа уредба на мрежовия оператор. Съобразно ал.4 на същата разпоредба средствата/системите за търговско измерване на електрическа енергия се монтират във: 1. електрическата уредба на производителя до или на границата на имота му - в случаите по ал. 1 и 3; т.2. електрическата уредба на съответния мрежови оператор - в случаите по ал. 2.

В случая е приложима разпоредбата на ал. 2 на чл.71, тъй като „присъединяваният“ обект е този на жалбоподателя, а не обратното, което определя и приложимост на ал.4, т.1- поставяне на средството за търговско измерване в електрическата уредба на мрежовия оператор, както в случая е указано със становището за монтиране на новото електрическо табло на фасадата на трафопост „Т-1Балкански“.

Неправилно обаче ответникът се е позовал на чл.29, а.1 от Наредба №6 като приложима за определяне на границата на собственост на електрическите съоръжения, а оттам насетне- заключил, че дейностите на страните по присъединяването са законосъобразно определени в становището на Е. Север АД. Посочената разпоредба се отнася до

определяне на границата на собственост на електрическите съоръжения в случаите на доставяна енергия на клиента от съоръжения на оператора на разпределителната мрежа.

В случая е приложима разпоредбата на чл.71, ал.2 вр.ал.1 от Наредба № 6, относима по силата на препращането на чл.101 от наредбата за случаите на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл.24, ал.1 от ЗЕВИ. По този ред е следвало да бъде определена границата на собственост на електрическите съоръжения в становището на Е. Север АД, като бъде посочено коя от хипотезите ще бъде приложена, в зависимост от вида на присъединявания електропровод. Ответникът правилно е извел, че задълженията на страните са съобразени с чл.27, ал.1 от ЗЕВИ, съгласно който разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергиен обект на производител към съответната мрежа до границата на собственост на електрическите съоръжения са за сметка на производителя, но в случая спорът и неправилното приложения на материалния закон се свежда до нормативното определяне на местоположението на точката в конструкцията на предназначения за пренос на електрическа енергия съоръжения в присъединявания обект или електрическа централа, към които са свързани съоръженията за присъединяване.

По гореизложените съображения съдът намира, че КЕВР е постановила незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, а с оглед характера на спора – преписката следва да бъде върната на КЕВР за постановяване на решение в съответствие с гореизложените мотиви.

Останалите възражения на жалбоподателя по същество на спора, съдът счита за неоснователни. В решението отсъства позоваване на разпоредбата на чл.116 от ЗЕ, противно на твърдението на жалбоподателя. Посочената разпоредба е спомената от самия жалбоподател и в становището на „ЕРП Север“ АД до Комисията.

Неоснователно е и искането на жалбоподателя да бъде задължена КЕВР да се произнесе по възражението му за определяне цена на присъединяването. Цената на присъединяване не е в обхвата на условията за присъединяване по чл.9, ал.1 от Наредба 6, посочени в становището на енергоразпределителното дружество, поради което административния орган не е нарушил служебните си задължения непроизнасяйки се по този въпрос. За присъединяването на обект към разпределителната електрическа мрежа, лицето сключва договор за присъединяване, заплаща цена за присъединяване съгл. Наредба № 1/18.03.2013г. за регулиране на цените на електрическата енергия и по начин и срокове, определени в договора за присъединяване.

Възражението на жалбоподателя, направено о.с.з. от 30.09.2022г., че КЕВР в обжалваното решение не се е произнесла относно срока на присъединяване,

също е неоснователно. Такова произнасяне е налице с точка II от Решението; Комисията е счела за основателно възражението на жалбоподателя за определения срок за присъединяване в становището на енергоразпределителното дружество; посочила е, че това по същество е отказ от присъединяване и задължила „Електоразпределение Север“ АД в 7-дневен срок от получаване на решението да издаде и предостави на В. С. становище съгласно Наредба №6, глава Пета, раздел II с посочени условия за присъединяване на гореиндивидуализираната Ф., без да обвързва осъществяването на присъединяването с допълнителен срок за подмяна на ТМ в ТП „Т.1 Б.“ (т.И.1 от решението);

Що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че отсъства произнасяне в обжалваното решение за неравноправно третиране на производителите от лицензионната територия на „Е.“ Север, въпросът е извън предмета на правния спор, поставен за разглеждане в правомощията на КЕВР съгл. чл.142 от Наредба 3. В случая не се касае до приложимост на разпоредбата на чл.173, ал.4 от АПК, а до недопустимо искане от жалбоподателя.

Предвид изхода на спора жалбоподателят има право на разноски; според представения списък същите са в размер на 2500 лева. Действителният доказан размер е 2410 лева, от които 2400 лева адвокатско възнаграждение и 10 лева държавна такса (внесената вповече до 50 лева държавна такса, с протоколно определение на съда от 30.09.2022г е разпоредено да бъде върната на жалбоподателя). Видно от приложените два броя фактури към списъка с разноски, само 1200 лева са разноски за адвокатско възнаграждение в съдебното производство, като останалите 1200 лева са за подготовката на жалба срещу становището на енергоразпределителното дружество пред КЕВР и процесуално представителство в адм.производство.

Ответникът и заинтересованата страна са направили възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Като съобрази разпоредбата на чл.143 от АПК (регулираща разпределеното на разноските, направени само в съдебното производство), определения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (преди промяната ѝ, обн. в ДВ бр.88/04.11.2022г.) минимален размер от 500 лв. на възнаграждението за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2 (който е базов критерий този вид дела), предмета на производството, проведените две съдебни заседания, съдът намира, че адвокатското възнаграждение на жалбоподателя, което следва да се заплати от ответника, е 1000 лева.

Неоснователна се явява претенцията за разноски на заинтересованата страна „Енергоразпределение Север“ АД, тъй като видно от разпоредбата на чл.143, ал.3 от АПК единствената възможност за присъждане на разноски на заинтересована страна, за която оспореният в съдебно производство акт е

благоприятен, е в случаите, когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли същата, които не са налице в настоящия случай.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. В. С. Решение № Ж-215/19.05.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му, с която на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба №3 е прекратено административното производство, образувано по жалба вх.№ Е-11В-00-44/18.11.2021г., подадена от В. С. срещу „Електроразпределение Север“ АД в частта относно възражението му за определяне на мястото на присъединяване и описаните задължения на страните по изграждане на присъединителните съоръжения във връзка с границата на собственост на електрическите съоръжения.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за произнасяне по жалба вх.№ Е-11В-00-44/18.11.2021г. на В. С., съобразно указанията, дадени в настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на В. В. С. съдебни разноски в размер на 1010/хиляда и десет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните